

Oden. D. 12-5-44.

Kære Venner!

Mange Tak for "Kosmos" og "Lies By"!

Det var jeg meget glad for! Vi lever jo i en
Tid, der er begivenhedsrig paa alle Omraader.
Følgelig er der i Tingene og der indtræffer af og til
ting, som man nok havde haft en Aevlelse om,
men som man alligevel havde ventet at
tro, fordi det syntes at gaa paa Troens af det, hvad
man vidste var oplyst. Men man hører at
man aldrig skal forvove noget eller nogen,
for man kan se Begivenhedens Rækkefølge helt
klar. I en Tid, hvor alt det nye staaer for at
skulle bygge sig op, og alt det gamle styrkes,
skal man aldrig lade sig gaa paa og bliu for-
strøket eller chokeret over alle de Bændel, sy-
siste som mentale, der falder, selvom de er ma-
paa store, og man faar taget med saa store Præier
paa sin Tilstand og sin Tilgang.

Sag er det indet Møde, hvis der endelig er, og is-
lyder Raad som fra en eller anden Sigter paa sin
Fødsels aar: Lyk, Lyk, men Lyk!

Har man Begær efter det, kan man ogsaa se

ganske villes paa, at det paaer. Baade side fra
og ind fra, som Tander, paaer det bruisende som
et Kildevæld. For Gud er jo aegalt, og han læser
sit Lyg skive aegalt og aeg alle som aegler at
se ham. Han heder i Trækken og er rede paa
vot Minde, Gud, blot man kan paaer og i
Tale, men som oftes er det her, der er Bist. Han
kan det, nie vi ogsaa forstaa alt det, der ser,
og vi nie sinne definerer Tingene og Tilstanden
som de manifesterer sig for os indværende i
Skien. For kan (Tingene) være klare eller uklare
alt efter det Perspektiv hvori man ser dem og
efter som man selv har Erfaringer. Men, der har
passeret de Opats, anden er i Ford med at be-
træde sei Tingene fra oven af, og man sei og forstaa
at: alt er saam godt. Han danner ikke, for han
har selv vedt daint, og man aegler ikke, at anden
sæl paaer ind for de saame Tidets, som
man selv. Han har faet eidvirket sin Tæling
er bleven merende. Han sei fra sit Sted.
Mortals Giddaemens Fæder af Vorene har en
bedent Feerigt, der at for de forstak Giddaemens
Kibog hi Gidens Bividsked, hi en Færing med
Fadere. Han sei, at absolut alle Vorene, man
have de saame aegend raicende Opleser
og Erfaringer, man man iddvent de saame
Byer og vore marked af disse Færinges f. B.
for den overliggende Kigere Videns, det rigtige Men-

westerij van behoud. Men mag in "Gyverijl"
niet iddelt alle de Bezor der Buiden, so die Ma-
deien, die al eji Verdien, z ander Ooreen, so man
van gine Aftred voor alt delte som en Vydeln,
z so at Gids Rijk van Manifesteins van Jorden,
som en Heusigpen. Og del miser sig syulij pr
Dagttagen, at Toroytel wat stul ende at Jiji
Hobbeem pr es z jre es derken Mon en alle,
Mer van om die van van die Bezor makket
indhi Ledu, soa Bezor epter hejien reene z
eudem in Pairene Keisprun end deum in Pan
mode of de allenpaime in "Gyverijl" van op-
staen. Vel es del spait at eji Verdien z Ooreen, waer
vanden van gine ander lykelij dreed, del es altid
spait at eim gine noyt van sig die ander. Gyve-
rijls sidte, Posen apijgs die stacht van de jrobr,
Mon Principet at tage dunnigede z eudem es
de dunnigende in manye Beindtheden. Men noyt
endelijl maal es del at eji noyt z noyt illu.
Del es in stande der so illu seuen Euennein pr
alle Ooreen pr dreeft, at aftag: i Skypu, i Lyke.
Udeidlijen es som et Fjue, der langsomt diejir
vindet, waer del es maect Hejden, waer del abbe
z inpendelijl gaa medat, vindt z vindt.
Men sei, waer Ooreen, waer de f. Eb. jrobr
Gay spait behede Ogepacht, som es Jordenanken
"Hinnut" es van Hejden of dree Skypu z Toroytel.
"nig. Men alle, der vunder sig den stou Keeljed

her, bliver skuffede. For det 3. nemlig Mr den
store Kærlighed at indgaa i Egteskab. Paa den
Maade det alene uindende Jordenes Leves,
staber det sig en indviklet Spæne, som man
skal vaa mange Inparationer om at opvilde
maade, det beror paa Man foreer man stae
haem sin Udveiling. Noget Meester naar en Maan
i en Inparation. For om Staebojger uindende
Meester harer Uksler, som man betale for ells
seere. Og Meesteren faaer sig at leue i et
syndigt Forer med deres egteskabelij Forhold saa:
lee som med sine Forbindelser. Man sig det i:
saa i Sjibliket. For man faaer sig Klarhed
over sig selv og sin Manipulation, bliver der i de
Orden i Naturen indenfor Meesterheden. For sig for
den uindende der i de Uender sig selv og har Maat
der, udbliuende forfald, Uksler, indtæ de alle og
betalt. Man faaer Mr. Stue og vakte med Verdi:
en, som man finder for godt, tiid selv stae med
vide at tale. Og det taler sig Følgesvareer i en
paa sine Durraade. For mere primitive forer her
i de saa Mept med i Karisellen, for haem eller
Uender var det maade nærest et Feld, at de eide:
fra blev skibbet sig, disse har i de den samme
Følgesvareer som Følgesvareer. Og de 4 man
Hofster i Egteskab og bliver i Reglen regnet for mere
værdifulde og Offentligheden. Han uim, speculere
mere i fysiske Værdier og harer Uksleren her,

Meus Palestrascuum gaar over van onder de
Ter is alle gelds del fysisch som aandelij, al
Uksteren sal betalen, naar de fufalder. Og del
gij is heller ike moijt, naar blot Regeering
Pamper meus man kan moijt al betalen med.
Louem is saa rive, al had man ike kan i en
Dupamaticum juar man kan i rive, saa man kan
betale indlic den rive. In 'Helliging sal
kan fide. Ted reut fysisch som aandelij. Udat
betragen sit ept ter kan man ju en forstaeten
Draf. Hige saa heldij som del is al de fysisch
Ukster kan blien betalt, hige saa heldij is del pr
Palestrascuum al Regeering felder, meus man
eudem kan moijt al betalen med, meus man
eudem fider tictading hi del modsatte Kan.
Get kan vere Kus man ike kan del, heldij
man sal se. Et Jordenende de eudem fider
tictading mod del modsatte Kan is et ufit
Voren en "Synden" taal, som sicut staa, et staa
de is blienden af sine Bezen. Men Talden sal
ike blien i Fuisch hi evij tid, staa de ogsaa sicut
Bezenen blien idlent. Fwad de is den stinte
Lijke pr moije Voren en en Lijke pr ande.
D fuprijt kan hi Ets. Rijkpakt is Kieunaticum
af Lijke pr Voren, nie Taet kan sin Kraft, naar
man opdagt, al dit ike is den ston 3 sande Lijke.
Hige saa heldij som del kan vere al Kriem

Nojles bliive drejst om for to Eldere i et Brude-
Parmer, lige saa megenet for den samme Lyd
uden for al frembrige daarlige Vermer. Man ser,
Medleders Tilsigelse og Mod og dagligdag Begjæret.
Og lige saa stolt man for uden af al frembrige
den erobredte Bestand (sin Fortænde eller Agtelse)
lige saa stor for man uden af al viden og med
Mans Vende Side. For hvad i Evenden skal man
dog med noget som man ingen Ting har for?
I Landhed det for uden en Fortænde, og man
oplys at alle for se det. Men det for man med:
hvis Mr. Offerbjænder og ender af en anden
Mening, den at man helst altid skal være Elitet
op og med af sin Agtelse, ellers er der da noget
galt for. Og den der for se den Fortænde bevidt,
der er eet med Gud, siger Mr. Pierson ad en.
Han min, forstaa og han min, ser at Begreb,
Fordrøden, min og forvandlede sig at være et Offer,
man bringer. For saadanne Vore, som man
ser lever i en færdig Parmer Kost sig det
lystlige Agtelse, ser det ikke at man tørker sig
Vokser der seer sig selv. Nej, for den Tod ligger
Slangen med Crist Hoved, og i dens Bist skal
drevet. Her skal Jez! Han min er en mindtag,
Pestig der selv for indtægt absolut alle bevidt
Vore i sin Partige Paer. Og ^{sagssag} Vore for
kun dele tykke, saavel som Tager og Tidets,
med alle andre Vore for den specielle min.

For dem findes der ingen Tusammenfjælelse, kværnmaal,
der mig helst være ene, 2 der jøler sig fast i Sængtel hi
Fælledem med stærke Bænd. Sam den i Renslitteren
Frelskedes Sang hi den Eldede Lyder: Alt for den Fod,
sig lægger ned, saaledes lyder den samme Sang
fra den Alperlige, naar man Min, lægger sit Støbe:
værp ned for den hele Menneskeheds Fødder.

Se er mest lykkelige ved at støbe og ved at be-
træffe det store Skiospil: Kvind, og Jone Medvæsen:
me op paa det samme Udnyttspunkt som den
selv. Se har ingen Fast, der har tid hi at vent
paa Væsen der sammen med dem vis dæm
Sangfærd, et lykkelige Sangfærd end det der
f. i eksistens. Se er Tilstand for Væsen, dette
Syn paa Verdensalt og de levende Væsen er den
beste sande og egne Lykke, som aldrig nogen
anden kan tage fra dem. Se har de selv erlevet
sig gennem den Kamp, der spier hi - Triløden!

Til Lykke iing, "Egkefolk!"

Dj kelig Fæsen.
Per, Mann Pisen.

Fr. Mathias

Livets Bogs Bureau

Mariendalsvej 94-96

København F.

Piper, Vindygade.